

Platné znění zákonů s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

Zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje postupy justičních, ústředních a jiných orgánů v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních (dále jen „mezinárodní justiční spolupráce“) a postavení některých subjektů působících v této oblasti a zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾.

¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009, o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení.

Rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie. Rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotýčná osoba nezúčastnila osobně.

Rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.

Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech.

Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti.

Rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.

Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008, o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbravením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.

Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie.

Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci.

Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

Rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti.

Rozhodnutí Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu.

Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.

Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

§ 48

Příslušnost k přijetí žádosti o právní pomoc a k jejímu vyřízení

(1) Je-li v cizím státu vedeno přípravné řízení, je k přijetí žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc příslušné Nejvyšší státní zastupitelství; jinak je příslušné ministerstvo.

(2) Ústřední orgán žádost cizozemského orgánu o právní pomoc přezkoumá zejména s ohledem na podmínky a náležitosti vyplývající z tohoto zákona nebo mezinárodní smlouvy a požadavky vyplývající z dosavadního vzájemného styku a postoupí ji justičnímu orgánu příslušnému k jejímu vyřízení, nebo žádost vrátí spolu s uvedením důvodů, pro které ji nebylo možné postoupit k vyřízení, anebo vyžádá nezbytná doplnění v jím stanovené lhůtě. Nezaslal-li cizozemský orgán požadovaná doplnění ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, ústřední orgán žádost vrátí.

(3) Umožňuje-li mezinárodní smlouva přímý styk justičních orgánů při uskutečňování právní pomoci, je k přijetí žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc příslušný justiční orgán, který je příslušný k jejímu vyřízení podle odstavců 5 a 6 7. Tento justiční orgán žádost cizozemského orgánu o právní pomoc přezkoumá z hledisek uvedených v odstavci 2 a přistoupí k jejímu vyřízení, nebo žádost vrátí spolu s uvedením důvodů, pro které ji nebylo možné vyřídit, anebo si vyžádá nezbytná doplnění v jím stanovené lhůtě. Nezaslal-li cizozemský orgán požadovaná doplnění ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, justiční orgán žádost vrátí.

(4) Byla-li žádost cizozemského orgánu o právní pomoc doručena orgánu, který není příslušný k jejímu přijetí, neprodleně ji postoupí orgánu příslušnému k jejímu přijetí, a cizozemský orgán o tom vyrozumí.

(5) Je-li v cizím státu vedeno přípravné řízení, je k vyřízení žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc příslušné krajské státní zastupitelství a jinak krajský soud, v jejichž obvodu má být proveden požadovaný úkon právní pomoci, nestanoví-li tento zákon jinak. Spočívá-li požadovaný úkon právní pomoci výlučně v doručení písemnosti, k vyřízení žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc je příslušné okresní státní zastupitelství, je-li v cizím státu vedeno přípravné řízení, a jinak okresní soud, v jejichž obvodu má být doručení provedeno.

(6) Je-li v cizím státu vedeno přípravné řízení, které souvisí s trestním řízením vedeným v České republice, v němž je činný státní zástupce vrchního státního zastupitelství, může žádost cizozemského orgánu o právní pomoc vyřídit s předchozím souhlasem Nejvyššího státního zastupitelství vrchní státní zastupitelství. Tím není dotčena zvláštní příslušnost k některým úkonům právní pomoci podle dílu 3.

~~(6)~~ (7) Je-li podle odstavce 5 dána místní příslušnost několika státních zastupitelství, nebo několika soudů, vyřídí žádost cizozemského orgánu o právní pomoc státní zastupitelství, jemuž byla žádost postoupena Nejvyšším státním zastupitelstvím, nebo soud, jemuž byla žádost postoupena ministerstvem, nebo v případě přímého styku státní zastupitelství, nebo soud, jemuž byla žádost jako prvnímu doručena, nebo postoupena orgánem, který nebyl

příslušný k jejímu přijetí. Ústřední orgán postoupí žádost cizozemského orgánu o právní pomoc zejména tomu ze státních zastupitelství nebo soudů příslušných podle odstavce 5, v jehož obvodu má být provedeno nejvíce požadovaných úkonů právní pomoci nebo nejnáročnější úkon právní pomoci.

(7) (8) Nesnese-li věc odkladu nebo je-li dán jiný důležitý důvod, může státní zastupitelství nebo soud příslušný k vyřízení žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc provést úkon právní pomoci i mimo svůj obvod; postupuje přitom přiměřeně podle § 53 a 54 trestního řádu.

(8) (9) Jde-li o jednoduchý úkon právní pomoci, může-li to usnadnit provedení úkonu právní pomoci nebo je-li dán jiný důležitý důvod, může výjimečně ve svém obvodu krajské státní zastupitelství nebo krajský soud příslušný k vyřízení žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc vykonat úkon právní pomoci dožádáním okresního státního zastupitelství nebo okresního soudu, v jehož obvodu má být úkon právní pomoci proveden.

ČÁST PÁTÁ

ZVLÁŠTNÍ POSTUPY MEZINÁRODNÍ JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE S JINÝMI ČLENSKÝMI STÁTY

HLAVA III

PŘÍKAZ K ZAJIŠTĚNÍ HODNOTY NEBO DŮKAZNÍHO PROSTŘEDKU VĚCI

Díl 1

Společná ustanovení

§ 226

Působnost

(1) Ustanovení této hlavy se použijí na

a) věc, nasvědčující-li zjištěné skutečnosti tomu, že je určena ke spáchání trestného činu nebo byla k jeho spáchání užita (dále jen „nástroj trestné činnosti“) nebo byla získána trestným činem nebo jako odměna za trestný čin, nebo byla, byť jen zčásti, nabyta za věc získanou trestným činem nebo za věc tvořící odměnu za trestný čin, včetně plodů a užitků (dále jen „výnos z trestné činnosti“);

b) náhradní hodnotu, nebo

c) důkazní prostředek podle § 112 trestního řádu (dále jen „důkazní prostředek“);

mají-li být zajištěny v jiném členském státu na základě příkazu k zajištění vydaného justičním orgánem nebo mají-li být zajištěny v České republice na základě příkazu k zajištění vydaného justičním orgánem jiného členského státu v trestním řízení pro účely propadnutí nebo zabránění anebo dokazování.

(1) Ustanovení této hlavy se použijí na věc, která je nástrojem trestné činnosti, nebo na věc, která je výnosem z trestné činnosti, anebo na věc, která je náhradní hodnotou, má-li být zajištěna v jiném členském státu na základě příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem nebo má-li být zajištěna v České republice na základě příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem jiného členského státu v trestním řízení pro účely propadnutí nebo zabránění.

(2) Podle této hlavy se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného právního předpisu Evropské unie¹³⁾.

13) Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.

§ 227

Příkaz k zajištění věci

Příkazem k zajištění věci se rozumí

- a) ~~příkaz k odnětí věci nebo~~ rozhodnutí o zajištění věci podle hlavy čtvrté oddílu čtvrtého trestního řádu, ~~byly-li vydány~~ **bylo-li vydáno** předsedou senátu a v přípravném řízení státním zástupcem,
- b) rozhodnutí, kterým má být zabráněno zničení, pozměnění, přemístění, převodu nebo prodeji věci ~~nebo jiné hodnoty uvedené v § 226 odst. 1 písm. a) a b) (dále jen „hodnota“)~~ ~~nebo důkazního prostředku~~ **uvedené v § 226 odst. 1**, bylo-li vydáno justičním orgánem jiného členského státu.

§ 228

Vztah k jiným ustanovením

(1) Nestanoví-li tato hlava jinak, použijí se na zajištění ~~hodnoty nebo důkazního prostředku věci~~ ustanovení části třetí hlavy I.

(2) Ustanovení této hlavy nevylučují postup podle ustanovení části třetí hlavy I.

Díl 2

Zajištění ~~hodnoty nebo důkazního prostředku věci~~ v jiném členském státu

§ 229

Vydání příkazu k zajištění věci

(1) Je-li třeba zajistit ~~hodnotu nebo důkazní prostředek věc~~ v jiném členském státu, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce vydá příkaz k zajištění věci a připojí k němu osvědčení na stanoveném formuláři¹⁴⁾ s překladem do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků jiného členského státu nebo do jazyka, v němž je jiný členský stát ochoten příkaz k zajištění věci přijmout.

~~(2) V případě zajištění důkazního prostředku se připojí k příkazu k zajištění žádost o předání důkazního prostředku do České republiky; nelze-li tak učinit, obsahuje osvědčení pokyn, aby důkazní prostředek zůstal zajištěn v jiném členském státu do doby vyřízení takové žádosti.~~

~~(3) V případě zajištění důkazního prostředku může justiční orgán v osvědčení uvést formální náležitosti a postupy, kterými se má justiční orgán jiného členského státu řídit při výkonu příkazu k zajištění.~~

~~(4) (2) V případě zajištění hodnoty obsahuje osvědčení~~ **Osvědčení připojené k příkazu k zajištění věci obsahuje** pokyn, aby ~~hodnota věc~~ **zůstala zajištěna** v jiném členském státu do doby vyřízení žádosti o uznání a výkon rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání, nebo ~~má-li hodnota věc~~ **propadnout** nebo být zabráná v jiném členském státu na základě rozhodnutí soudu zaslání k uznání a výkonu podle hlavy VII dílu 2, do doby uznání a výkonu takového rozhodnutí.

~~(5) (3) Příkaz k zajištění hodnoty věci~~ v jiném členském státu lze vydat i po právní moci rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání, nebylo-li možné tak učinit z důležitých důvodů dříve.

14) Příloha rámcového rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.

§ 230

Zaslání příkazu k zajištění věci

(1) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce zašle příkaz k zajištění věci včetně osvědčení a případných dalších příloh bez zbytečného odkladu po jeho vydání příslušnému justičnímu orgánu jiného členského státu. Osobě, vůči níž příkaz k zajištění věci směřuje, se příkaz k zajištění věci doručí až poté, co příslušný justiční orgán jiného členského státu zajistil výkon tohoto příkazu v tomto jiném členském státu nebo tento příkaz neuznal anebo nevykonal.

(2) Ministerstvo na základě žádosti předsedy senátu a Nejvyšší státní zastupitelství na základě žádosti státního zástupce poskytne součinnost při zjišťování potřebných informací, zejména při zjištění příslušného justičního orgánu jiného členského státu, kterému má být zaslán příkaz k zajištění věci, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem tohoto jiného členského státu pro uznání a výkon takového příkazu k zajištění věci.

(3) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu příkazů k zajištění věci zaslání do jiných členských států k uznání a výkonu a o výsledku řízení o uznání a výkonu těchto příkazů k zajištění věci v jiných členských státech.

§ 231

Ukončení nebo omezení zajištění věci

~~(1) Dojde-li k pravomocnému zrušení nebo omezení zajištění věci~~ nebo ke zrušení příkazu k zajištění věci podle trestního řádu, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce o této skutečnosti neprodleně informuje příslušný justiční orgán jiného členského státu.

~~(2) Není-li věci, která byla zajištěna v jiném členském státu na základě příkazu k odnětí věci, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabrání, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce o této skutečnosti neprodleně informuje příslušný justiční orgán jiného členského státu. Byla-li takto zajištěná věc předána do České republiky jako důkazní prostředek, současně ji vrátí příslušnému justičnímu orgánu jiného~~

~~členského státu, s výjimkou případu, kdy se příslušný justiční orgán jiného členského státu vzdal práva na vrácení takové věci; v takovém případě není třeba ani zaslání informací uvedené ve větě první.~~

Díl 3

Zajištění hodnoty nebo důkazního prostředku věci v České republice

§ 232

Příslušnost

(1) Pro stanovení příslušnosti k rozhodování o uznání příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem jiného členského státu a k zajištění výkonu rozhodnutí o uznání tohoto příkazu ~~přiměřeně~~ **obdobně** platí § 48 odst. 4, odst. 5 věta první, odst. 6 ~~a 7 až 8~~.

(2) Ministerstvo nebo Nejvyšší státní zastupitelství poskytne na žádost orgánu jiného členského státu součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného justičního orgánu, kterému má být zaslán příkaz k zajištění věci vydaný justičním orgánem jiného členského státu, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem České republiky pro uznání a výkon takového příkazu.

(3) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu řízení o uznání a výkonu příkazů k zajištění věci vydaných justičními orgány jiných členských států a jejich výsledku.

§ 233

Uznání a výkon příkazu k zajištění věci

(1) Justiční orgán neprodleně rozhodnutím uzná příkaz k zajištění věci, nebrání-li tomu některý z důvodů uvedených v odstavci ~~4 nebo 6 3 nebo 5~~, a ihned zajistí výkon tohoto rozhodnutí postupem podle hlavy čtvrté oddílu čtvrtého trestního řádu, ledaže rozhodne o odkladu výkonu rozhodnutí, nebo výkon rozhodnutí nelze provést, neboť ~~hodnota nebo důkazní prostředek, které jsou předmětem zajištění, se ztratily, byly zničeny nebo je není možné nalézt na místě uvedeném v osvědčení nebo proto, že místo, kde se měly věc, která je předmětem zajištění, se ztratila, byla zničena nebo ji nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení nebo proto, že místo, kde se měla nacházet, nebylo v osvědčení označeno dostatečně přesně.~~

~~(2) Při výkonu rozhodnutí o uznání příkazu k zajištění důkazního prostředku je třeba se řídit formálními náležitostmi a postupy, které justiční orgán jiného členského státu uvedl v osvědčení, nejsou-li v rozporu se základními právními zásadami České republiky.~~

~~(3) (2)~~ Prohlídky podle hlavy čtvrté oddílu pátého trestního řádu lze při výkonu příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem jiného členského státu provést pouze za podmínky, že skutek by byl trestným činem i podle práva České republiky.

(4) (3) Justiční orgán neprodleně rozhodnutím neuzná příkaz k zajištění věci, pokud

a) skutek nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedená v § 234; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel

nebo měny nelze příkaz k zajištění věci vydaný justičním orgánem jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,

- b) jeho uznání a výkon by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
- c) zajištění věci brání výsada nebo imunita podle zákona nebo mezinárodního práva, pro kterou je osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) příkaz k zajištění věci nebyl vydán v trestním řízení v jiném členském státu, nebo
- e) ~~hodnota věc~~, která je předmětem zajištění, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabránění.

~~(5)~~ (4) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz k zajištění věci směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud.

~~(6)~~ (5) Justiční orgán dále nemusí rozhodnutím uznat příkaz k zajištění věci, pokud k tomuto příkazu není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři¹⁴⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu příkazu nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky¹⁵⁾ přijmout. Justiční orgán neprodleně, před rozhodnutím o neuznání vyzve justiční orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná příkaz.

~~(7)~~ (6) Proti rozhodnutí, kterým se příkaz k zajištění věci uznává, je přípustná stížnost; o stížnosti proti rozhodnutí státního zástupce rozhoduje soud uvedený v § 146a odst. 1 trestního řádu. Stížností nelze napadnout důvody, pro které byl příkaz vydán.

~~(8)~~ (7) Justiční orgán neprodleně informuje justiční orgán jiného členského státu o uznání nebo neuznání příkazu, o zajištění výkonu rozhodnutí nebo o skutečnostech bránících provedení výkonu rozhodnutí, o podání stížnosti proti rozhodnutí, že se příkaz k zajištění věci uznává, a o výsledku řízení o této stížnosti.

~~(9)~~ (8) Při vyřízení žádosti o předání zajištěného důkazního prostředku do jiného členského státu postupuje justiční orgán přiměřeně podle § 67 odst. 1 a 3.

15) Článek 9 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.

§ 234

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o skutek, za který je možné v jiném členském státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky a který spočívá v jednání, jež justiční orgán jiného členského státu označí v písmenu i) oddílu 1. formuláře osvědčení¹⁴⁾, justiční orgán nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové

podstaty trestného činu podle práva České republiky, ledaže popis skutku nebo právní kvalifikace uvedené v osvědčení zjevně neodpovídají označenému jednání.

§ 235

Odložení výkonu rozhodnutí o uznání příkazu k zajištění věci

(1) Justiční orgán může rozhodnout o odložení výkonu rozhodnutí o uznání příkazu k zajištění věci, jestliže

a) jeho výkon by mohl narušit trestní řízení vedené v České republice, nebo

b) ~~hodnota nebo důkazní prostředek uvedené v takovém příkazu již byly zajištěny věc~~ **uvedená v takovém příkazu již byla zajištěna** pro účely jiného trestního řízení vedeného v České republice nebo v jiném státu.

(2) Jakmile pomine důvod pro odložení výkonu rozhodnutí uvedeného v odstavci 1, justiční orgán zajistí jeho výkon. Pokud v mezidobí v jiném členském státu došlo k zrušení příkazu nebo k zrušení nebo omezení zajištění, justiční orgán od zajištění výkonu rozhodnutí upustí nebo jeho výkon zajistí v omezeném rozsahu.

(3) Justiční orgán neprodleně vyrozumí příslušný justiční orgán jiného členského státu o odložení výkonu rozhodnutí, včetně důvodů odložení, a jeho předpokládané délce trvání, lze-li ji odhadnout, o dalších omezeních, která se vztahují na ~~hodnotu nebo důkazní prostředek uvedené věc~~ **uvedenou v příkazu k zajištění věci**, pokud jsou mu známa, a o zajištění výkonu rozhodnutí po pominutí důvodu odložení.

§ 236

Trvání zajištění věci

(1) Zajištění ~~hodnoty~~ **věci** trvá do doby výkonu rozhodnutí o uznání rozhodnutí justičního orgánu jiného členského státu, kterým bylo vysloveno propadnutí nebo zabrání ~~hodnoty věci~~ uvedené v příkazu k zajištění věci.

~~(2) Zajištění důkazního prostředku trvá do doby, než je vrácen nebo je s ním jinak naloženo podle § 80 až 81b trestního řádu. Vzdá-li se justiční orgán vrácení důkazního prostředku do České republiky, trvá zajištění do doby předání důkazního prostředku příslušnému orgánu jiného členského státu.~~

~~(3)~~ (2) Pokud v jiném členském státu došlo k zrušení takového příkazu nebo k zrušení nebo omezení zajištění **věci**, justiční orgán rozhodne o zrušení nebo omezení zajištění **věci** podle trestního řádu nebo postupuje podle § 80 až 81b trestního řádu.

Díl 4

Regresní nároky

§ 237

Regresní nárok jiného členského státu

(1) Ministerstvo uhradí na žádost jiného členského státu, který uznal a zajistil výkon příkazu k zajištění **věci**, částku, kterou tento stát vyplatil v souladu se svým právním řádem jako náhradu škody určité osobě, pokud

a) škoda, kterou jiný členský stát uhradil podle svých vnitrostátních předpisů dotčené osobě, byla způsobena takovým příkazem k zajištění **věci**,

b) žádost jiného členského státu o proplacení jím uhrazené škody nebo dokumenty k ní připojené obsahují výši vyplacené náhrady škody, jejíž uhrazení je požadováno, její odůvodnění a údaje o orgánu příslušném k přijetí úhrady, včetně bankovního spojení za účelem poukázání požadované částky nebo požadavku na jiný způsob provedení úhrady, a

c) k žádosti jiného členského státu je připojeno pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu jiného členského státu o náhradě škody.

(2) V případě, že žádost jiného členského státu neobsahuje potřebné údaje, vyzve ministerstvo příslušný orgán tohoto státu k jejímu doplnění a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. Přitom jej vždy upozorní na důsledky nevyhovění této výzvě. Nevyhoví-li příslušný orgán jiného členského státu této výzvě ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, žádost odmítne.

§ 238

Regresní nárok vůči jinému členskému státu

(1) Ministerstvo je oprávněno žádat po jiném členském státu úhradu částky, kterou vyplatilo jako náhradu škody určité osobě podle zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem v případě, že justiční orgán uznal příkaz k zajištění **věci** a zajistil výkon svého rozhodnutí o uznání a tato škoda byla způsobena příkazem k zajištění **věci**.

(2) Nárok na úhradu vyplacené náhrady škody se uplatňuje formou žádosti k příslušnému orgánu jiného členského státu v souladu s právním řádem a požadavky tohoto státu.

HLAVA XI

EVROPSKÝ VYŠETŘOVACÍ PŘÍKAZ

Díl 1

Společná ustanovení

§ 357

Působnost

(1) Ustanovení této hlavy se užití ve vztahu k jiným členským státům na opatření důkazu na základě evropského vyšetřovacího příkazu.

(2) Ustanovení této hlavy se neužití na

- a) opatření důkazu v rámci společného vyšetřovacího týmu zřízeného s jiným členským státem, s výjimkou případu, kdy je opatřován důkaz z jiného členského státu, který se společného vyšetřovacího týmu neúčastní,**
- b) právní pomoc spočívající v doručení písemnosti a**
- c) zajištění věci pro jiné než důkazní účely.**

(3) Podle této hlavy se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je závazný právní předpis Evropské unie upravující evropský vyšetřovací příkaz⁴⁴⁾.

44) Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

§ 358

Evropský vyšetřovací příkaz

Evropským vyšetřovacím příkazem se rozumí příkaz

- a) vydaný justičním orgánem za účelem provedení úkonu právní pomoci s cílem opatřit důkaz na území jiného členského státu, nebo**
- b) vydaný justičním orgánem jiného členského státu nebo jiným než justičním orgánem jiného členského státu, který má v tomto členském státu pravomoc opatřovat důkazy, pokud jím vydaný příkaz potvrdil justiční orgán tohoto členského státu, za účelem provedení úkonu právní pomoci s cílem opatřit důkaz na území České republiky.**

§ 359

Součinnost

(1) Justiční orgán při postupu podle této hlavy spolupracuje s orgánem jiného členského státu, zejména si s ním vyměňuje všechny potřebné informace.

(2) Ministerstvo na žádost soudu a Nejvyšší státní zastupitelství na žádost státního zástupce poskytne součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu jiného členského státu, kterému má být zaslán evropský vyšetřovací příkaz, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem tohoto členského státu pro jeho uznání a výkon. Stejnou součinnost poskytne ministerstvo nebo Nejvyšší státní zastupitelství na žádost orgánu jiného členského státu při zjištění potřebných informací, pokud jde o příslušné orgány České republiky nebo ověření podmínek stanovených právním řádem České republiky.

(3) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu evropských vyšetřovacích příkazů zasláných do jiných členských států k uznání a výkonu a o výsledku těchto řízení v jiných členských státech, jakož i obdobné informace ohledně evropských vyšetřovacích příkazů zasláných jinými členskými státy do České republiky.

Díl 2

Výkon evropského vyšetřovacího příkazu v České republice

§ 360

Příslušnost

(1) Pro stanovení příslušnosti k postupu podle dílu 1, tohoto dílu a dílu 4 se ustanovení § 48 odst. 5 věta první a odst. 6 až 9 použijí obdobně, není-li v této hlavě stanoveno jinak.

(2) Byl-li evropský vyšetřovací příkaz zaslán orgánu, který není k postupu podle dílu 1, tohoto dílu a dílu 4 příslušný, postoupí jej neprodleně příslušnému justičnímu orgánu. Nepříslušný orgán bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, potvrdí jeho přijetí na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁵⁾ orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal, a vyrozumí jej o postoupení evropského vyšetřovacího příkazu příslušnému justičnímu orgánu.

(3) Justiční orgán bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, potvrdí jeho přijetí na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁵⁾ orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal.

45) Příloha B směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

§ 361

Vrácení evropského vyšetřovacího příkazu

Justiční orgán vrátí evropský vyšetřovací příkaz orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal, spolu s uvedením důvodu takového postupu, jestliže tento příkaz nebyl vydán

- a) orgánem jiného členského státu uvedeným v § 358 písm. b),
- b) za účelem provedení úkonu právní pomoci s cílem opatřit důkaz na území České republiky, nebo
- c) v trestním řízení anebo v řízení o jiném deliktu za předpokladu, že se v jiném členském státě lze domáhat projednání věci před soudem v trestním řízení.

§ 362

Překážky výkonu evropského vyšetřovacího příkazu

(1) Pokud má justiční orgán důvodně za to, že vydání evropského vyšetřovacího příkazu není nezbytné pro dosažení sledovaného cíle, neodpovídá závažnosti činu, v souvislosti s nímž je příkaz vydán, nebo má pochybnosti o tom, zda úkon právní pomoci, který má být na jeho základě proveden, by bylo možné provést za stejných podmínek i podle právního řádu státu, který evropský vyšetřovací příkaz vydal, sdělí tuto skutečnost neprodleně orgánu jiného členského státu a požádá jej o stanovisko. Trvá-li orgán jiného členského státu na správnosti vydání evropského vyšetřovacího příkazu, justiční orgán dále postupuje podle ustanovení dílu 1, tohoto dílu a dílu 4.

(2) Justiční orgán neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu o tom, že evropský vyšetřovací příkaz nelze vykonat, pokud má důkaz být opatřen úkonem právní pomoci, který není v právním řádu České republiky upraven, nebo by důkaz takovým úkonem nebylo možné opatřit v trestním řízení vedeném v České republice v obdobném vnitrostátním případě, a zároveň nelze požadovaný důkaz opatřit jiným úkonem právní pomoci, který by nezasahoval do práv dotčené osoby ve větší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu. Ustanovení věty první se nepoužije, pokud byl evropský vyšetřovací příkaz vydán za účelem

- a) poskytnutí důkazu, který má justiční orgán již k dispozici, pokud jej lze podle práva České republiky pro účely jiného řízení poskytnout,
- b) získání údajů z evidencí a informačních systémů policejních orgánů nebo justičních orgánů, do kterých má justiční orgán přímý přístup,
- c) provedení výslechu osoby,
- d) zjištění totožnosti účastníka provozu elektronických komunikací k určitému telefonnímu číslu nebo adrese IP,
- e) opatření znaleckého posudku, pro jehož vypracování se nevyžaduje povinná součinnost osoby, vůči které směřuje, nebo
- f) získání informací podle § 8 odst. 1 trestního řádu, které nezasahují do soukromí osoby.

(3) Nepovažuje-li justiční orgán evropský vyšetřovací příkaz zasláný jiným členským státem z důvodu jeho neúplnosti nebo zjevné nesprávnosti za dostatečný podklad pro posouzení, zda jsou splněny podmínky pro jeho výkon, nebo není-li přeložen do českého jazyka nebo do jazyka, ve kterém jej Česká republika podle svého

prohlášení přijímá⁴⁶⁾, požádá orgán tohoto členského státu, aby mu v jím stanovené lhůtě zaslal nezbytné dodatkové informace nebo překlad evropského vyšetřovacího příkazu do příslušného jazyka. Nezašle-li orgán jiného členského státu dodatkové informace nebo překlad ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, justiční orgán jej neprodleně vyrozumí o tom, že evropský vyšetřovací příkaz nelze vykonat. Na tyto následky musí být orgán jiného členského státu upozorněn.

(4) Brání-li výkonu evropského vyšetřovacího příkazu důvod, který není důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, justiční orgán o této skutečnosti vyrozumí orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na výkonu příkazu trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Nevyjádří-li se orgán jiného členského státu ve stanovené lhůtě nebo neuvede-li okolnosti, které tento důvod vyvracejí, justiční orgán jej neprodleně vyrozumí o tom, že evropský vyšetřovací příkaz nelze vykonat.

46) Článek 5 odst. 2 a článek 33 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

§ 363

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o skutek, za který je možné v členském státu, který vydal evropský vyšetřovací příkaz, uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky a který spočívá v jednání uvedeném v právním předpisu Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁷⁾, jež orgán jiného členského státu označí v oddílu G bodu 3 formuláře, na kterém se vydává evropský vyšetřovací příkaz⁴⁸⁾, justiční orgán pro účely posouzení, zda se evropský vyšetřovací příkaz vydaný jiným členským státem vykoná, nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, ledaže popis skutku nebo právní kvalifikace uvedené v osvědčení zjevně neodpovídají označenému jednání.

47) Příloha D směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

48) Příloha A směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

§ 364

Lhůty

Justiční orgán posoudí, zda jsou splněny podmínky pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu, a učiní některý z úkonů podle § 361, 362, § 365 odst. 5 nebo podle § 366 odst. 1 věty první zpravidla ve lhůtě uvedené v tomto příkazu; není-li v příkazu lhůta uvedena, učiní tak neprodleně, zpravidla nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy tento příkaz obdržel. Do těchto lhůt se nezapočítává doba, po kterou jsou od jiného členského

státu opatřovány podklady nezbytné pro posouzení splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu. Nelze-li tyto lhůty dodržet, justiční orgán o tom neprodleně uvědomí orgán jiného členského státu a uvede důvody prodlení, včetně předpokládané doby takového prodlení.

§ 365

Důvody pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu

(1) Justiční orgán odmítne vykonat evropský vyšetřovací příkaz, pokud

- a) jeho výkon by byl v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
- b) skutek nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedená v § 363; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze výkon evropského vyšetřovacího příkazu odmítnout pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- c) jeho výkonu brání výsada nebo imunita podle zákona nebo mezinárodního práva, pro kterou je osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) byl vydán v jiném než v trestním řízení a v obdobném vnitrostátním případě by v trestním řízení vedeném v České republice nebylo možné úkon právní pomoci v něm uvedený provést,
- e) skutek byl spáchán mimo území členského státu, který evropský vyšetřovací příkaz vydal, byl zcela nebo zčásti spáchán na území České republiky a nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky,
- f) jeho výkon by mohl poškodit bezpečnostní zájmy České republiky, ohrozit zdroj informací nebo by mohl ohrozit nebo narušit činnost zpravodajských služeb, nebo
- g) lze mít důvodně za to, že provedení úkonu právní pomoci by bylo neslučitelné s povinnostmi vyplývajícími pro Českou republiku z článku 6 Smlouvy o Evropské unii nebo z Listiny základních práv Evropské unie.

(2) Důvod pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu uvedený v odstavci 1 písm. b) se neuplatní, pokud je evropský vyšetřovací příkaz vydán za účelem provedení úkonu právní pomoci uvedeného v § 362 odst. 2 písm. a) až e).

(3) Justiční orgán si před odmítnutím výkonu evropského vyšetřovacího příkazu z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. a), c), e), f) nebo g) vždy vyžádá stanovisko orgánu jiného členského státu.

(4) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž evropský vyšetřovací příkaz směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity příslušný orgán České republiky, požádá justiční orgán o to, aby tento orgán dotčenou osobu výsady nebo imunity zbavil. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity příslušný orgán cizího státu nebo mezinárodní organizace, justiční

orgán požádá orgán jiného členského státu, který vydal evropský vyšetřovací příkaz, aby podal žádost o zbavení této výsady nebo imunity.

(5) O odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu a jeho důvodech sepíše justiční orgán záznam a neprodleně o těchto skutečnostech informuje orgán jiného členského státu.

§ 366

Výkon evropského vyšetřovacího příkazu

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 361 nebo 362 anebo není-li dán důvod pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, justiční orgán o tom sepíše záznam. Evropský vyšetřovací příkaz je třeba vykonat neprodleně, zpravidla nejpozději do 90 dnů od sepsání tohoto záznamu, pokud není v evropském vyšetřovacím příkazu uvedena kratší lhůta nebo určité datum pro provedení úkonu právní pomoci nebo pokud není dán důvod pro odložení výkonu evropského vyšetřovacího příkazu. Nelze-li lhůtu pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu dodržet, justiční orgán o tom neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu a uvede důvody prodlení, včetně předpokládané doby takového prodlení.

(2) Při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu je třeba se řídit formálními náležitostmi a postupy v něm uvedenými, nejsou-li v rozporu se základními právními zásadami České republiky; nelze-li v daném případě tyto náležitosti nebo postupy dodržet, justiční orgán o tom neprodleně informuje orgán jiného členského státu. Jinak se při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu postupuje podle právního řádu České republiky.

(3) Justiční orgán neprodleně informuje orgán jiného členského státu o tom, že nelze zajistit, aby při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu nedošlo k nežádoucímu zpřístupnění informace o tom, že je prováděn určitý úkon právní pomoci za účelem opatření důkazu.

(4) Pokud justiční orgán při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu zjistí, že by bylo vhodné provést další úkony právní pomoci neuvedené v evropském vyšetřovacím příkazu, neprodleně o tom vyrozumí orgán jiného členského státu. Je-li v návaznosti na toto upozornění zaslán evropský vyšetřovací příkaz vztahující se k dřívějšímu evropskému vyšetřovacímu příkazu (dále jen „doplňkový evropský vyšetřovací příkaz“), justiční orgán při posuzování splnění podmínek pro jeho výkon přezkoumá jen ty podmínky, které je třeba zkoumat výlučně ve vztahu k nově uvedenému úkonu právní pomoci.

(5) Je-li k provedení úkonu právní pomoci na základě evropského vyšetřovacího příkazu podle trestního řádu v přípravném řízení zapotřebí souhlas, povolení nebo příkaz soudce nebo v řízení před soudem soudce soudu vyššího stupně, justiční orgán si neprodleně takový souhlas nebo povolení vyžádá nebo podá návrh na vydání příkazu; v odůvodnění také uvede, jakým způsobem posoudil splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu.

(6) Odmítne-li soudce udělit souhlas nebo povolení nebo vydat příkaz podle odstavce 5 anebo evropský vyšetřovací příkaz nelze z jiného důvodu vykonat, justiční orgán o tom neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu a uvede důvod.

(7) Pokud byl v jiném členském státu evropský vyšetřovací příkaz zrušen nebo jej orgán jiného členského státu vzal zpět anebo provedení úkonu právní pomoci již není z jiného důvodu zapotřebí, justiční orgán od výkonu evropského vyšetřovacího příkazu upustí. S důkazy, které již na základě evropského vyšetřovacího příkazu opatřil, naloží obdobně jako s důkazy opatřenými pro účely trestního řízení, kterých již není k dalšímu řízení třeba.

§ 367

Výkon evropského vyšetřovacího příkazu jiným úkonem právní pomoci

(1) Justiční orgán vykoná evropský vyšetřovací příkaz prostřednictvím jiného úkonu právní pomoci, než který je v něm uveden, pokud

- a) důkaz má být na základě evropského vyšetřovacího příkazu opatřen úkonem právní pomoci, který není v právním řádu České republiky upraven nebo by jej takovým úkonem nebylo možné opatřit v trestním řízení vedeném v České republice v obdobném vnitrostátním případě, ale lze jej opatřit jiným úkonem právní pomoci, který nezasahuje do práv dotčené osoby ve větší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu, nebo**
- b) důkaz lze opatřit jiným úkonem právní pomoci, který zasahuje do práv dotčené osoby v menší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu.**

(2) Postup uvedený v odstavci 1 písm. a) se neuplatní vůči úkonům právní pomoci uvedeným v § 362 odst. 2 písm. a) až e).

(3) Před postupem podle odstavce 1 justiční orgán vyrozumí orgán jiného členského státu o tom, že důkaz bude opatřen jiným úkonem právní pomoci, než který je uveden v evropském vyšetřovacím příkazu, a dotáže se jej, zda i za těchto podmínek trvá na výkonu evropského vyšetřovacího příkazu nebo zda jej doplní anebo vezme zpět.

§ 368

Účast orgánů jiného členského státu a dalších osob při úkonech právní pomoci

Požádá-li orgán jiného členského státu o to, aby zástupci orgánu jiného členského státu mohli být přítomni při úkonu právní pomoci prováděném na území České republiky za účelem opatření důkazu, justiční orgán takové žádosti vyhoví, ledaže by to bylo v rozporu se základními právními zásadami České republiky nebo by to mohlo narušit bezpečnostní zájmy České republiky. Zástupci orgánu jiného členského státu, kteří jsou přítomni při takovém úkonu, jsou vázáni právním řádem České republiky, nemají na území České republiky žádné pravomoci a nemohou zde provádět úkony trestního řízení; na kladení otázek se obdobně použije § 51 odst. 3. Na přítomnost jiných osob při úkonu právní pomoci se obdobně použije § 51 odst. 2 a 3.

§ 369

Odložení výkonu

(1) Justiční orgán může odložit výkon evropského vyšetřovacího příkazu, pokud

a) by jeho výkon mohl narušit trestní řízení vedené v České republice, nebo

b) důkaz, pro který byl tento příkaz vydán, je potřebný pro účely jiného řízení vedeného v České republice nebo v cizím státu.

(2) Jakmile pomine důvod pro odložení výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, justiční orgán jej vykoná.

(3) Justiční orgán neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu o odložení výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, včetně důvodu odložení, a jeho předpokládané délce trvání, lze-li ji odhadnout, a o pominutí důvodu odložení.

§ 370

Opravný prostředek

(1) Je-li podle trestního řádu proti nařízení úkonu právní pomoci přípustný opravný prostředek, nelze jím napadnout důvody, pro které byl evropský vyšetřovací příkaz vydán v jiném členském státu.

(2) Justiční orgán informuje orgán jiného členského státu o tom, že proti nařízení úkonu právní pomoci byl podán opravný prostředek, a o výsledku řízení o takovém opravném prostředku.

§ 371

Předání důkazu

(1) Justiční orgán předá orgánu jiného členského státu bez zbytečného odkladu důkaz opatřený na základě evropského vyšetřovacího příkazu. Justiční orgán nebo s jeho předchozím souhlasem policejní orgán neprodleně předá důkaz opatřený úkonem právní pomoci na základě evropského vyšetřovacího příkazu zástupci orgánu jiného členského státu, který se účastnil tohoto úkonu, pokud je takový požadavek uveden v evropském vyšetřovacím příkazu a takový postup není v rozporu s právními předpisy České republiky.

(2) Byl-li úkon právní pomoci vedoucí k opatření důkazu nařízen nebo povolen rozhodnutím, lze důkaz opatřený na jeho základě předat do jiného členského státu až po nabytí právní moci takového rozhodnutí. Před nabytím právní moci může být důkaz předán, jen jsou-li v evropském vyšetřovacím příkazu uvedeny dostatečné důvody, pro které je nezbytné zajistit okamžité předání důkazu, aby nedošlo k zmaření vyšetřování nebo porušení práv určité osoby; důkaz se však před právní mocí rozhodnutí nepředá, pokud by tím byla způsobena vážná újma na právech dotčené osoby.

(3) Při předání důkazu vydaného nebo odňatého podle trestního řádu justiční orgán požádá o jeho vrácení; nebrání-li tomu práva třetích osob, může se vzdát jeho vrácení do České republiky.

(4) Pokud byl výkon evropského vyšetřovacího příkazu odložen z důvodu uvedeného v § 369 odst. 1 písm. b), justiční orgán může se souhlasem orgánu, který vede řízení, pro které je důkaz zapotřebí, na žádost orgánu jiného členského státu, který vydal evropský vyšetřovací příkaz, důkaz dočasně předat tomuto orgánu pro účely dokazování na dohodnutou dobu.

§ 372

Regresní nárok vůči jinému členskému státu

(1) Ministerstvo je oprávněno žádat po jiném členském státu úhradu částky, kterou vyplatilo jako náhradu škody určité osobě podle zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem v rozsahu, v jakém byla vzniklá škoda způsobena postupem úředních osob tohoto jiného členského státu při provádění úkonu právní pomoci na území České republiky nebo během jejich přítomnosti při provádění takového úkonu.

(2) Nárok na úhradu vyplacené náhrady škody se uplatňuje formou žádosti k příslušnému orgánu jiného členského státu v souladu s právním řádem a požadavky tohoto státu.

§ 373

Náklady

Náklady spojené s výkonem evropského vyšetřovacího příkazu nese Česká republika. Pokud justiční orgán považuje tyto náklady za mimořádně vysoké, postupuje se obdobně podle § 55.

Díl 3

Zajištění výkonu evropského vyšetřovacího příkazu v jiném členském státu

§ 374

Vydání evropského vyšetřovacího příkazu

(1) Je-li třeba provést úkon právní pomoci za účelem opatření důkazu pro trestní řízení v jiném členském státu, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce vydá evropský vyšetřovací příkaz. To nevyklučuje, aby státní zástupce z vlastního podnětu vydal evropský vyšetřovací příkaz i po podání obžaloby, jde-li o opatření důkazu, který potřebuje k zastupování obžaloby v řízení před soudem.

(2) Evropský vyšetřovací příkaz se vydává na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁸⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené. Evropský vyšetřovací příkaz musí být přeložen do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, do kterého je zasílán, nebo do jazyka, v němž jej tento stát podle svého prohlášení přijímá⁴⁶⁾.

(3) Justiční orgán může v evropském vyšetřovacím příkazu zejména

- a) uvést formální náležitosti a postupy, kterými se má orgán jiného členského státu řídit při jeho výkonu, včetně případného požadavku na zajištění přítomnosti obhájce obviněného při úkonu právní pomoci,
- b) požádat, aby se jím uvedený zástupce orgánu České republiky mohl účastnit úkonu právní pomoci na území jiného členského státu, kterým má být důkaz opatřen,
- c) požádat o předání důkazu zástupci orgánu České republiky uvedenému v písmenu b),

d) stanovit kratší lhůtu pro posouzení splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu nebo pro provedení úkonu právní pomoci, pokud je s ohledem na okolnosti případu zapotřebí opatřit požadovaný důkaz urychleně, nebo

e) uvést, že je zapotřebí úkon právní pomoci, kterým má být důkaz opatřen, provést k určitému datu.

(4) Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat, pokud je jeho vydání nezbytné pro dosažení sledovaného cíle a odpovídá závažnosti skutku, v souvislosti s nímž má být vydán, a pokud by úkon právní pomoci, který má být na jeho základě proveden, bylo možné provést za stejných podmínek i podle práva České republiky.

(5) Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán i na návrh obviněného nebo jeho obhájce; takový návrh se posuzuje obdobně jako návrh obviněného nebo jeho obhájce na opatření důkazu v České republice.

(6) Justiční orgán vydá doplňkový evropský vyšetřovací příkaz⁴⁹⁾, pokud je zapotřebí na území členského státu, do kterého zaslal evropský vyšetřovací příkaz, provést další úkony právní pomoci za účelem opatření důkazu.

49) Příloha A oddíl D směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

§ 375

Zaslání evropského vyšetřovacího příkazu do jiného členského státu

(1) Justiční orgán zašle evropský vyšetřovací příkaz bez zbytečného odkladu po jeho vydání orgánu jiného členského státu. Účastní-li se zástupce orgánu České republiky provádění úkonu právní pomoci za účelem opatření důkazu v jiném členském státu na základě evropského vyšetřovacího příkazu vydaného justičním orgánem, může doplňkový evropský vyšetřovací příkaz předat přímo orgánu jiného členského státu.

(2) Na žádost orgánu jiného členského státu poskytne justiční orgán dodatkové informace a doplnění potřebná pro účely posouzení splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu a pro účely provedení úkonu právní pomoci.

§ 376

Odvolání evropského vyšetřovacího příkazu

Justiční orgán může evropský vyšetřovací příkaz zcela nebo zčásti odvolat, pokud

- a) dodatečně shledá, že nejsou splněny podmínky pro jeho vydání uvedené v § 374 odst. 4,
- b) jej orgán jiného členského státu vyrozuměl, že důkaz opatří jiným úkonem právní pomoci, než který byl v evropském vyšetřovacím příkazu uveden,
- c) jej orgán jiného členského státu vyrozuměl, že při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu není schopen dodržet formální náležitosti a postupy v něm uvedené,

- d) jej orgán jiného členského státu vyrozuměl, že není schopen dodržet lhůtu stanovenou pro posouzení splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu nebo lhůtu nebo datum stanovené pro provedení úkonu právní pomoci, kterým má být důkaz opatřen,
- e) jej orgán jiného členského státu vyrozuměl o odložení výkonu evropského vyšetřovacího příkazu,
- f) jej orgán jiného členského státu vyrozuměl, že nemůže zajistit, aby nedošlo k nežádoucímu zpřístupnění informace o tom, že je na jeho území prováděn určitý úkon právní pomoci za účelem opatření důkazu,
- g) trestní řízení, pro které má být důkaz opatřen, bylo odloženo, zastaveno nebo jinak pravomocně skončeno anebo takový důkaz již není z jiných důvodů zapotřebí,
- h) nedojde k dohodě s orgánem jiného členského státu ohledně úhrady nákladů, které orgán jiného členského státu považuje za mimořádně vysoké, nebo
- i) provedení úkonu právní pomoci za účelem opatření důkazu brání jiná překážka.

§ 377

Prodloužení lhůty

(1) Pokud orgán jiného členského státu vyrozumí justiční orgán, že není schopen dodržet lhůtu stanovenou pro posouzení splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu, lze ji prodloužit nejdéle o 30 dnů.

(2) Pokud orgán jiného členského státu vyrozumí justiční orgán, že není schopen dodržet lhůtu nebo datum pro provedení úkonu právní pomoci, kterým má být důkaz opatřen, justiční orgán s ním dohodne, kdy bude takový úkon proveden.

§ 378

Převzetí důkazů

(1) Orgán České republiky účastníci se provádění úkonu právní pomoci na území jiného členského státu na základě evropského vyšetřovacího příkazu je oprávněn převzít důkaz opatřený tímto úkonem, pokud je k tomu zmocněn justičním orgánem, který takový příkaz vydal.

(2) Pokud byl justiční orgán vyrozuměn orgánem jiného členského státu, že důkaz opatřený úkonem právní pomoci na základě evropského vyšetřovacího příkazu nelze předat do České republiky, neboť je ho zapotřebí pro účely jiného řízení, justiční orgán může požádat o jeho dočasné předání do České republiky na dohodnutou dobu.

(3) Není-li důkazu, který byl opatřen v jiném členském státu a předán do České republiky, již k dalšímu řízení třeba a orgán jiného členského státu požádal o jeho vrácení, justiční orgán tomuto orgánu důkaz vrátí; jinak při nakládání s důkazem postupuje podle právních předpisů České republiky.

§ 379

Regresní nárok jiného členského státu

(1) Ministerstvo uhradí na žádost jiného členského státu částku, kterou tento stát vyplatil v souladu se svým právním řádem jako náhradu škody určité osobě, a to v rozsahu, v jakém byla vzniklá škoda způsobena nesprávným úředním postupem nebo nezákonným rozhodnutím úředních osob České republiky při jejich pobytu na území jiného členského státu.

(2) V případě, že žádost jiného členského státu neobsahuje potřebné údaje, vyzve ministerstvo příslušný orgán tohoto státu k jejímu doplnění a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. Přitom jej vždy upozorní na důsledky nevyhovění této výzvě. Nevyhoví-li orgán jiného členského státu této výzvě ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, ministerstvo žádost odmítne.

§ 380

Náklady

Pokud orgán jiného členského státu vyrozumí justiční orgán o tom, že náklady spojené s výkonem evropského vyšetřovacího příkazu považuje za mimořádně vysoké, postupuje se obdobně podle § 46.

Díl 4

Zvláštní ustanovení o některých úkonech právní pomoci

§ 381

Dočasné převzetí osoby z jiného členského státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem dočasného převzetí osoby nacházející se v jiném členském státu ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody k provedení úkonu trestního řízení za účelem opatření důkazu, nemá-li tato osoba v trestním řízení, pro které má být dočasně předána, postavení podezřelého nebo obviněného. V takovém případě uvede, pro které úkony, na jakou dobu a z jakých důvodů je účast osoby nezbytná.

(2) Dočasně převzatá osoba nemůže být zbavena osobní svobody ani proti ní nemůže být vedeno trestní stíhání ani na ní vykonán trest nebo ochranné opatření pro jiný skutek spáchaný před dočasným předáním, než který je uveden v evropském vyšetřovacím příkazu, ledaže tato osoba

- a) opustila území České republiky a dobrovolně se vrátila zpět nebo byla na území České republiky dopravena zákonným způsobem, nebo
- b) zdržuje se na území České republiky po uplynutí 15 dnů po svém propuštění z vazby, ačkoli měla možnost území České republiky opustit.

(3) Vyžaduje-li to orgán jiného členského státu, justiční orgán mu poskytne ujištění, že osoba bude po dobu dočasného převzetí omezena na osobní svobodě, budou

proti ní uplatněna požadovaná omezení vyplývající z důvodu vazby na území jiného členského státu a potřebná bezpečnostní opatření a bude zohledněn její zdravotní stav; taková omezení nebo opatření nesmějí být v rozporu s právním řádem České republiky.

(4) Na postup při dočasném převzetí osoby se jinak obdobně použije § 69 odst. 2 až 5.

(5) Náklady spojené s dočasným převzetím osoby a jejím vrácením do jiného členského státu nese Česká republika.

(6) Na žádost o povolení průvozu přes území třetího státu v souvislosti s převzetím osoby, kterou jiný členský stát předává orgánům České republiky na základě evropského vyšetřovacího příkazu, se obdobně použije část třetí hlava V díl 1.

(7) Ustanovení odstavců 2 až 4 a § 382 odst. 1 se přiměřeně užití na dočasné převzetí osoby nacházející se v jiném členském státu ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody na základě evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu k provedení úkonu právní pomoci za účelem opatření důkazu pro trestní řízení vedené v tomto členském státu. Náklady spojené s výkonem evropského vyšetřovacího příkazu nese Česká republika, s výjimkou nákladů spojených s dočasným převzetím osoby a jejím vrácením do jiného členského státu.

§ 382

Dočasné předání osoby do jiného členského státu

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu, na jehož základě má být osoba nacházející se ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody na území České republiky, která nemá v trestním řízení vedeném v jiném členském státě, pro které má být dočasně předána, postavení podezřelého nebo obviněného, dočasně předána do jiného členského státu k provedení úkonu trestního řízení za účelem opatření důkazu, je kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že tato osoba s dočasným předáním nesouhlasí.

(2) Justiční orgán si od orgánu jiného členského státu vyžádá ujištění, že osoba bude po dobu dočasného předání omezena na osobní svobodě, budou proti ní uplatněna požadovaná omezení vyplývající z důvodu vazby na území České republiky a potřebná bezpečnostní opatření a bude zohledněn její zdravotní stav.

(3) Na postup při dočasném předání osoby se jinak obdobně použije § 70 odst. 2 až 5.

(4) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem dočasného předání osoby nacházející se ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody na území České republiky do jiného členského státu k provedení úkonu právní pomoci za účelem opatření důkazu pro trestní řízení vedené v České republice; odstavec 2, § 70 odst. 2 až 5 a § 381 odst. 6 se použijí přiměřeně. Dočasně předat nelze osobu, která

s dočasným předáním nesouhlasí. Náklady spojené s dočasným předáním osoby a jejím vrácením do České republiky nese v tomto případě Česká republika.

§ 383

Výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení a telefonu v jiném členském státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem zajištění provedení výslechu prostřednictvím

- a) videokonferenčního zařízení, jde-li o podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce nacházejícího se na území jiného členského státu, nebo
- b) telefonu, jde-li o svědka nebo znalce nacházejícího se na území jiného členského státu a není-li vhodné nebo možné, aby tato osoba byla vyslechnuta v České republice, nebo prostřednictvím videokonferenčního zařízení v jiném členském státu.

(2) Justiční orgán dohodne s orgánem jiného členského státu potřebná opatření spojená s výslechem osoby, včetně případných opatření na její ochranu. Pokud jiný členský stát nemá k dispozici vhodné videokonferenční zařízení, justiční orgán s ním může dohodnout, že mu je pro účely provedení výslechu zapůjčí. Je-li při výslechu potřebná přítomnost tlumočníka, justiční orgán požádá orgán jiného členského státu o jeho zajištění.

(3) Výslech je prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení nebo telefonu justičním orgánem nebo pod jeho vedením podle trestního řádu; současně je třeba přihlídnout k opatřením orgánu jiného členského státu směřujícím k tomu, aby při výslechu nebyly porušovány základní zásady právního řádu dotčeného členského státu. Nemůže-li jim justiční orgán vyhovět a nedohodne-li se o způsobu provádění výslechu, výslech ukončí.

§ 384

Výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení a telefonu v České republice

(1) Jsou-li splněny podmínky pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem provedení výslechu podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce nacházejícího se na území České republiky prostřednictvím videokonferenčního zařízení nebo výslechu svědka anebo znalce nacházejícího se na území České republiky prostřednictvím telefonu, justiční orgán umožní orgánu jiného členského státu provedení takového výslechu.

(2) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu, na jehož základě má být proveden výslech podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce nacházejícího se na území České republiky orgánem jiného členského státu prostřednictvím videokonferenčního zařízení, je kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že

- a) má být takto vyslechnut podezřelý nebo obviněný, který s tímto způsobem provedení výslechu nesouhlasí, nebo
- b) provedení výslechu tímto způsobem by v daném případě bylo v rozporu se základními právními zásadami České republiky.

(3) Justiční orgán dohodne s orgánem jiného členského státu potřebná opatření spojená s výslechem osoby prostřednictvím videokonferenčního zařízení nebo telefonu, včetně případných opatření na její ochranu.

(4) Má-li být vyslechnut podezřelý nebo obviněný, justiční orgán jej k výslechu předvolá tak, aby mu byla poskytnuta přiměřená lhůta k výkonu jeho práv na právní pomoc nebo obhajobu, a spolu s předvoláním k výslechu ho poučí o jeho právech podle práva jiného členského státu.

(5) Justiční orgán je při výslechu přítomen a dbá na to, aby v jeho průběhu nebyly porušeny základní právní zásady České republiky. V případě jejich porušení výslech přeruší a přijme opatření, aby výslech dále probíhal v souladu s těmito zásadami, případně výslech ukončí.

(6) Na výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení nebo telefonu se jinak obdobně použije § 58 odst. 4, 5, 7 a 8.

§ 385

Informace o účtu a transakcích na účtu na území jiného členského státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem zjištění informace o

- a) tom, zda podezřelý nebo obviněný má účet, na kterém jsou evidovány peněžní prostředky nebo investiční nástroje (dále jen „účet“) v bance, pobočce zahraniční banky, spořitelním a úvěrním družstvu nebo finanční instituci ve smyslu jiného právního předpisu upravujícího opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti (dále jen „bankovní a finanční instituce“) nacházející se na území jiného členského státu nebo má dispoziční právo k účtu anebo je jeho skutečným majitelem, a dalších informací o tomto účtu, nebo**
- b) transakcích na účtu podezřelého, obviněného nebo jiné osoby vedeném v bankovní a finanční instituci nacházející se na území jiného členského státu během určitého časového období, včetně informací o účtech, ze kterých nebo na které byly tyto transakce prováděny.**

(2) Justiční orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede důvod, pro který má za to, že informace uvedená v odstavci 1 je důležitá pro trestní řízení, a všechny dostupné informace, které mohou výkon příkazu usnadnit; v případě uvedeném v odstavci 1 písm. a) též důvod, pro který má za to, že účet je veden v bankovní a finanční instituci v jiném členském státu.

§ 386

Informace o účtu a transakcích na účtu na území České republiky

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem zjištění informace o účtu nebo transakcích na takovém účtu vedeném ve finanční instituci ve smyslu jiného právního předpisu upravujícího opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, která se nachází na území České republiky, v rozsahu uvedeném v § 385 odst. 1, je kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by takovou informací nebylo možné vyžádat pro účely trestního řízení vedeného v České republice v obdobném vnitrostátním případě.

(2) Justiční orgán poskytne orgánu jiného členského státu informace o účtu nebo transakcích na tomto účtu v rozsahu, v jakém jsou tyto informace bankovní a finanční instituci nacházející se na území České republiky známé.

§ 387

Sledování na území jiného členského státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem provedení úkonu právní pomoci na území jiného členského státu, který zahrnuje shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu, zejména za účelem

- a) sledování účtu v bankovní a finanční instituci,**
- b) sledování zásilky, nebo**
- c) sledování osob a věcí, včetně přeshraničního sledování.**

(2) Justiční orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede důvod, pro který má za to, že úkon právní pomoci uvedený v odstavci 1 je důležitý pro trestní řízení.

(3) Orgán České republiky dohodne s orgánem jiného členského státu potřebná opatření spojená s úkonem právní pomoci uvedeným v odstavci 1.

(4) Na stanovení příslušnosti justičního orgánu k vydání evropského vyšetřovacího příkazu za účelem přeshraničního sledování a na postup při provádění přeshraničního sledování a sledování zásilky se obdobně použijí § 62 a § 65 odst. 2 a 3.

§ 388

Sledování na území České republiky

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem provedení úkonu právní pomoci uvedeného v § 387 odst. 1 na území České republiky je kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by provedení takového úkonu pro účely trestního řízení vedeného v České republice nebylo možné v obdobném vnitrostátním případě.

(2) Orgán České republiky dohodne s orgánem jiného členského státu potřebná opatření spojená s úkonem právní pomoci uvedeným v § 387 odst. 1 prováděným na území České republiky.

(3) Na stanovení příslušnosti k výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem přeshraničního sledování a sledování zásilky na území České republiky a na postup při provádění přeshraničního sledování a sledování zásilky se obdobně použijí § 63 a 65.

§ 389

Skryté vyšetřování

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem zajištění spolupráce jiného členského státu při skrytém vyšetřování.

(2) Justiční orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede důvod, pro který má za to, že skryté vyšetřování je důležité pro trestní řízení.

(3) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem zajištění spolupráce České republiky při skrytém vyšetřování je kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že

- a) **agenta nebo předstíraný převod by nebylo možné povolit pro účely trestního řízení vedeného v České republice v obdobném vnitrostátním případě, nebo**
- b) **při použití agenta nebo provádění předstíraného převodu nelze zajistit podmínky požadované jiným členským státem a nebylo s ním dosaženo dohody.**

(4) Orgán České republiky dohodne s orgánem jiného členského státu potřebná opatření spojená se skrytým vyšetřováním.

(5) Na stanovení příslušnosti justičního orgánu k vydání evropského vyšetřovacího příkazu za účelem zajištění spolupráce jiného členského státu při skrytém vyšetřování, na stanovení příslušnosti k výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem zajištění spolupráce České republiky při skrytém vyšetřování a na spolupráci s orgánem jiného členského státu při provádění skrytého vyšetřování se obdobně použijí § 59 až 61.

§ 390

Odposlech telekomunikačního provozu s technickou pomocí jiného členského státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem provedení odposlechu telekomunikačního provozu v jiném členském státě, je-li k jeho provedení zapotřebí technické pomoci tohoto státu. Může-li technickou pomoc k provedení odposlechu poskytnout více jiných členských států, justiční orgán evropský vyšetřovací příkaz zašle pouze jednomu z nich, přednostně členskému státu, ve kterém se odposlouchávaná osoba nachází nebo má nacházet.

(2) Justiční orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede důvod, pro který má za to, že odposlech je důležitý pro trestní řízení, údaje nezbytné ke zjištění totožnosti odposlouchávané osoby, dobu, po kterou má být odposlech prováděn, a potřebné technické údaje.

(3) Orgán České republiky dohodne s orgánem jiného členského státu, zda má být evropský vyšetřovací příkaz vykonán bezprostředním přenosem telekomunikačního provozu do České republiky nebo odposlechem a záznamem v jiném členském státu. Pokud to vyžadují okolnosti případu, může jej požádat o přepis, dešifrování nebo dešifrování záznamu telekomunikačního provozu; náklady s tím spojené nese Česká republika.

§ 391

Odposlech telekomunikačního provozu s technickou pomocí České republiky

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem provedení odposlechu telekomunikačního provozu v České republice je kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by takový odposlech nebylo možné povolit pro účely trestního řízení vedeného v České republice v obdobném vnitrostátním případě. Je-li to možné, justiční orgán před odmítnutím výkonu evropského vyšetřovacího příkazu konzultuje s orgánem jiného

členského státu, zda je schopen splnit podmínky, které by byly požadovány v obdobném vnitrostátním případě.

(2) **Orgán České republiky dohodne s orgánem jiného členského státu, zda má být evropský vyšetřovací příkaz vykonán bezprostředním přenosem telekomunikačního provozu do jiného členského státu nebo odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu v České republice. Požádá-li o to orgán jiného členského státu a je-li to technicky možné, záznam telekomunikačního provozu se na náklady jiného členského státu přepíše, dekoduje nebo dešifruje.**

§ 392

Přeshraniční odposlech bez technické pomoci jiného členského státu

(1) **Je-li možné z České republiky provádět odposlech telekomunikačního provozu, který byl povolen podle trestního řádu, na území jiného členského státu bez jeho technické pomoci, státní zástupce a po podání obžaloby soud informuje orgán jiného členského státu o odposlechu bez zbytečného odkladu poté, co se dozví, že se odposlouchávaná osoba v době provádění odposlechu bude nacházet, nachází nebo nacházela na území jiného členského státu. K podání informace justiční orgán užije formulář stanovený právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁵⁰⁾ přeložený do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, do kterého je zasílán, nebo do jazyka, v němž jej tento stát podle svého prohlášení přijímá⁴⁶⁾. V tomto případě není zapotřebí vydat pro účely provedení odposlechu evropský vyšetřovací příkaz.**

(2) **Provádění odposlechu podle odstavce 1 musí být ukončeno, jakmile orgán jiného členského státu oznámí justičnímu orgánu, že s jeho prováděním na svém území nesouhlasí. Pokud to orgán jiného členského státu požaduje, informace získané z přeshraničního odposlechu, s jehož provedením jiný členský stát neudělil souhlas, nemohou být použity pro účely trestního řízení vedeného v České republice nebo mohou být použity pouze při splnění jím stanovených podmínek.**

50) Příloha C směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

§ 393

Přeshraniční odposlech bez technické pomoci České republiky

(1) **K rozhodování o udělení souhlasu s odposlechem telekomunikačního provozu, který je, byl nebo má být prováděn z jiného členského státu na území České republiky bez její technické pomoci nebo s jeho pokračováním a k souvisejícím úkonům je příslušný Krajský soud v Praze; je-li v jiném členském státu, ve kterém byl povolen odposlech, vedeno přípravné řízení, rozhodne na návrh státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze. Souhlas s provedením odposlechu nebo s jeho pokračováním lze udělit pouze při splnění podmínek uvedených v § 88 trestního řádu.**

(2) **O rozhodnutí o udělení souhlasu podle odstavce 1 justiční orgán vyrozumí orgán jiného členského státu do 96 hodin od přijetí oznámení o odposlechu. Pokud**

souhlas s odposlechem nebyl udělen, justiční orgán oznámí zároveň orgánu jiného členského státu, že informace získané z přeshraničního odposlechu nemohou být použity pro účely trestního řízení vedeného v jiném členském státu, případně že mohou být použity pouze při splnění stanovených podmínek; v oznámení uvede důvod, pro který je třeba takové podmínky splnit.

§ 394

Zajištění věci k důkazním účelům v jiném členském státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem zajištění věci, která má sloužit pro důkazní účely a nachází se v jiném členském státu; v příkazu uvede, zda má být taková věc předána do České republiky nebo má zůstat zajištěna v jiném členském státu po dobu uvedenou v příkazu. Při převzetí věci se postupuje podle § 378.

(2) Není-li věc, která byla zajištěna v jiném členském státu na základě evropského vyšetřovacího příkazu, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabránění, justiční orgán o této skutečnosti neprodleně informuje orgán jiného členského státu. Byla-li zajištěná věc předána do České republiky, justiční orgán postupuje podle § 378 odst. 3.

§ 395

Zajištění věci k důkazním účelům v České republice

(1) Justiční orgán neprodleně, zpravidla do 24 hodin od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu vydaného za účelem zajištění věci, která má sloužit pro důkazní účely a nachází se v České republice, posoudí, zda jsou splněny podmínky pro jeho výkon a informuje o tom orgán jiného členského státu. Požaduje-li orgán jiného členského státu předání takové věci, justiční orgán postupuje podle § 371.

(2) Pokud je to možné, justiční orgán před zrušením nebo omezením zajištění věci konzultuje orgán jiného členského státu. Pokud orgán jiného členského státu vyrozumí justiční orgán, že zajištění věci již není zapotřebí nebo je zapotřebí jen zčásti, zruší nebo vezme zpět evropský vyšetřovací příkaz anebo nereaguje v přiměřené době ani na opakované dotazy, zda důvod zajištění trvá, justiční orgán postupuje podle § 80 až 81b trestního řádu.

ČÁST ŠESTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 357 § 396

Přechodná a zrušovací ustanovení

(1) Ujištění o vzájemnosti nebo záruky vzájemnosti poskytnuté a přijaté podle dosavadních právních předpisů před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za záruky podle § 4 tohoto zákona.

(2) Funkční období osob jmenovaných do funkcí národního člena Eurojustu a zástupce národního člena Eurojustu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona skončí uplynutím doby, na kterou byly tyto osoby do uvedených funkcí jmenovány. Asistent národního člena Eurojustu jmenovaného před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se jmenuje na funkční období, které končí shodně s funkčním obdobím tohoto národního člena.

(3) Délka funkčního období podle § 26 tohoto zákona u soudce, který byl jmenován do seznamu soudců, kteří mohou zasedat ve společném kontrolním orgánu Eurojustu jako členové nebo jako soudci ad hoc, před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, počíná běžet ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Do doby, než Schengenský informační systém umožní předávat všechny údaje odpovídající náležitostem evropského zatýkacího rozkazu uvedeným ve stanoveném formuláři⁸), má záznam pořízený v Schengenském informačním systému za účelem zatčení a vydání nebo předání osoby stejné účinky jako evropský zatýkací rozkaz pouze do doby doručení písemného originálu evropského zatýkacího rozkazu státu, v němž se nachází osoba, o jejíž předání jde. To přiměřeně platí i pro předání podle části páté hlavy II dílu 4 tohoto zákona.

(5) Žádost cizozemského orgánu o právní pomoc doručená příslušnému justičnímu nebo ústřednímu orgánu před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se vyřídí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Ustanovení § 73 odst. 1 tohoto zákona se nevztahuje na vedoucího společného vyšetřovacího týmu ustanoveného dohodou o společném vyšetřovacím týmu uzavřenou před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Mezinárodní zatýkací rozkaz vydaný soudem podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za žádost o provedení opatření nezbytných pro vyžádání osoby z cizího státu podle § 79 odst. 1 tohoto zákona.

(8) Řízení o vydání do cizího státu a řízení o rozšíření vydání zahájená před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(9) Ohledně žádosti státního zástupce nebo soudu o převzetí trestního řízení cizím státem vyhotovené před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se postupuje podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Žádost cizozemského orgánu o převzetí trestního řízení doručená příslušnému státnímu zastupitelství nebo Nejvyššímu státnímu zastupitelství před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se vyřídí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(10) Řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí zahájené před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud již došlo k vyhlášení rozhodnutí o návrhu Ministerstva spravedlnosti na uznání cizozemského rozhodnutí. Pokud k vyhlášení rozhodnutí ještě nedošlo, vezme Ministerstvo spravedlnosti svůj návrh zpět a dále postupuje podle tohoto zákona.

(11) Řízení o žádosti cizího státu o povolení průvozu osoby územím České republiky zahájené před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(12) Žádost nebo příkaz mezinárodního soudu, jež byly doručeny orgánům České republiky před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se vyřídí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(13) Řízení o předání osoby do jiného členského státu na základě evropského zatýkacího rozkazu zahájené před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(14) Ustanovení tohoto zákona se užijí i v řízení uvedeném v odstavci 13, pokud do dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebylo vyhlášeno rozhodnutí o předání a státní zástupce podal soudu návrh na zamítnutí předání z důvodu uvedeného v § 411 odst. 6 písm. e) zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona; v takovém případě vezme státní zástupce svůj návrh zpět a dále postupuje podle tohoto zákona. K prohlášení osoby, o jejíž předání jde, že se odmítá podrobit výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření v cizím státu, učiněnému před zpětvzetím návrhu se nepřihlíží.

(15) Ustanovení tohoto zákona se užijí i v řízení uvedeném v odstavci 13, pokud do dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebylo ve zkráceném předávacím řízení vyhlášeno rozhodnutí o předání; v takovém případě vezme státní zástupce svůj návrh na rozhodnutí o předání zpět a dále postupuje podle tohoto zákona. K prohlášení osoby, že souhlasí se svým předáním do vyžadujícího státu, učiněnému před zpětvzetím návrhu se nepřihlíží.

(16) Ohledně příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku vydaného justičním orgánem jiného členského státu, který byl doručen příslušnému justičnímu orgánu před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(17) Řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o peněžitých sankcích a plněních a řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabránění majetku, věcí nebo jiných majetkových hodnot zahájená před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 141/1961 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(18) Vyhláška č. 258/2006 Sb., kterou se stanoví vzor evropského zatýkacího rozkazu a vzor osvědčení o vydání příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku, se zrušuje.

8) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

~~§ 358~~ § 397

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

Trestní řád

§ 8

(1) Státní orgány, právnické a fyzické osoby jsou povinny bez zbytečného odkladu, a nestanoví-li zvláštní předpis jinak, i bez úplaty vyhovovat dožadáním orgánů činných v trestním řízení při plnění jejich úkolů. Státní orgány jsou dále povinny neprodleně oznamovat státnímu zástupci nebo policejním orgánům skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin.

(2) Jestliže je toho v trestním řízení třeba k řádnému objasnění okolností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, k zjištění povahy, rozsahu nebo umístění věci pro účely jejich zajištění, k zjištění majetkových poměrů obviněného nebo pro účely zajištění výkonu trestní sankce, může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu požadovat údaje, které jsou předmětem bankovního tajemství, a údaje z evidence investičních nástrojů a zaknihovaných cenných papírů. V řízení o trestném činu podle § 180 trestního zákoníku může orgán činný v trestním řízení vyžadovat individuální údaje získané podle zvláštního zákona pro statistické účely. V trestním řízení, ve kterém lze uložit ochranné opatření zabránění části majetku, může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu žádat od správce daně informace z rozhodnutí o stanovení daně z příjmů pro účely posouzení splnění podmínek pro uložení tohoto ochranného opatření nebo pro účely zajištění jeho výkonu; poskytnutí informací podle tohoto ustanovení není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu. Podmínky, za nichž může orgán činný v trestním řízení vyžadovat údaje získané při správě daní pro jiné účely, stanoví zvláštní zákon. Údaje získané podle tohoto ustanovení nelze využít pro jiný účel než pro trestní řízení, v jehož rámci byly vyžádány.

(3) Z důvodů uvedených v odstavci 2 může předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce nařídit sledování bankovního účtu nebo účtu u osoby oprávněné k evidenci investičních nástrojů nebo zaknihovaných cenných papírů podle jiných právních předpisů, a to nejvýše po dobu šesti měsíců. Trvá-li účel, pro který bylo sledování účtu nařízeno, i po této době, může toto sledování prodloužit na základě příkazu soudce soudu vyššího stupně a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce krajského soudu o dalších šest měsíců, a to i opakovaně. Údaje získané podle tohoto ustanovení nelze využít pro jiný účel než pro trestní řízení, v jehož rámci byly získány.

(4) Plnění povinností podle odstavce 1 lze odmítnout s odkazem na povinnost zachovávat tajnost utajovaných informací chráněných zvláštním zákonem nebo státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti; to neplatí,

- a) jestliže osoba, která tyto povinnosti má, by se jinak vystavila nebezpečí trestního stíhání pro neoznámení nebo nepřekažení trestného činu, nebo
- b) při vyřizování dožadání orgánu činného v trestním řízení o trestném činu, kde dožadovaná osoba je současně oznamovatelem trestného činu.

Za státem uznanou povinnost mlčenlivosti se podle tohoto zákona nepovažuje taková povinnost, jejíž rozsah není vymezen zákonem, ale vyplývá z právního úkonu učiněného na základě zákona.

(5) Nestanoví-li zvláštní zákon podmínky, za nichž lze pro účely trestního řízení sdělovat informace, které jsou podle takového zákona utajovány, nebo na něž se vztahuje

povinnost mlčenlivosti, lze tyto informace pro trestní řízení vyžadovat po předchozím souhlasu soudce. Tím není dotčena povinnost mlčenlivosti advokáta podle zákona o advokacii.

(6) Ustanovením odstavců 1 a 5 není dotčena povinnost zachovávat mlčenlivost uložená na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.

(7) Každý je povinen zachovávat mlčenlivost o všem, co se dozvěděl v souvislosti se součinností požadovanou podle odstavců 1 až 3; povinností mlčenlivosti není vázán pro účely řízení před soudem nebo jiným orgánem, a to v rozsahu nezbytném pro ochranu jeho práv nebo pro výkon jeho povinností. O této povinnosti a o následcích spojených s jejím porušením musí být poučen.

Zákon o odpovědnosti státu za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem

Obecná ustanovení

§ 3

(1) Stát odpovídá za škodu, kterou způsobilý

a) státní orgány,

b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona, (dále jen „úřední osoby“),¹⁾

c) orgány územních samosprávných celků, pokud ke škodě došlo při výkonu státní správy, který na ně byl přenesen zákonem nebo na základě zákona (dále jen „územní celky v přenesené působnosti“).

~~(2) Pro účely tohoto zákona se za úřední osobu považuje též úřední osoba cizího státu po dobu svého působení ve společném vyšetřovacím týmu na území České republiky, splňuje-li podmínky uvedené v § 127 trestního zákoníku.~~

(2) Pro účely tohoto zákona se za úřední osobu považuje též úřední osoba jiného členského státu Evropské unie, která splňuje podmínky uvedené v § 127 trestního zákoníku, po dobu, po kterou tato osoba působí ve společném vyšetřovacím týmu na území České republiky nebo provádí úkon právní pomoci na území České republiky na základě evropského vyšetřovacího příkazu anebo je přítomna při jeho provádění.

1) Např. § 39 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), § 3 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 139/1995 Sb.

Zákon o některých přestupcích

§ 5a

Přestupek porušení povinnosti mlčenlivosti v souvislosti s trestním řízením

(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba, která poskytuje součinnost orgánům činným v trestním řízení, se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost mlčenlivosti podle § 8 odst. 7 trestního řádu.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 500 000 Kč.